

GORAN GATALICA rođen je 2. rujna 1982. u Virovitici. U Daruvaru je završio osnovnu školu i gimnaziju. Na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu diplomirao je i stekao zvanja za mag. edukacije fizike i kemije (2009.) i mag. kemije (2011.), nakon čega upisuje doktorski studij.

Poeziju na standardnome književnom jeziku i kajkavskome dijalektu i haiku poeziju redovito objavljuje u brojnoj domaćoj i inozemnoj periodici, zbornicima i antologijama. Do sada je objavio četiri knjige pjesama: *Krucijalni test* (Matica hrvatska Daruvar, 2014.), *Kozmolom* (Biakova, Zagreb, 2016.), *Odsečeni od svetla* (DHK, 2018.) i *Jezero zmešaneh noći* (Biakova, Zagreb, 2020.).

Godine 2015. za knjigu *Krucijalni test* primio je nagradu Dana hrvatske knjige – *Slavić* za najbolji knjigom objavljeni prvijenac u 2014. Godine 2017. za knjigu pjesama *Kozmolom* primio je nagradu *Kvirin* za najbolju knjigu pjesama objavljenu između dvaju susreta na 21. Kvirinovim poetskim susretima te pjesničku nagradu *Dragutin Tadijanović* Zaklade HAZU.

Za knjigu pjesama *Odsečeni od svetla* 2019. godine primio je književnu nagradu *Katarina Patačić* za najbolju kajkavsku knjigu objavljenu u 2018. Pored toga Gatalica je dobitnik brojnih međunarodnih priznanja i nagrada; od Poljske, Italije, Irske sve do Indije, SAD-a i Japana za svoje haiku pjesme. Za izuzetne rezultate ostvarene na području kulture 2018. godine primio je *Plaketu Grada Daruvara* i *Plaketu Tihomir Trnski* Bjelovarsko-bilogorske županije.

Član je Društva hrvatskih književnika i Matice hrvatske.

Hram blaženih noći

Velebni hram beskonačnoga kozmosa raste iz dubina poniženja i bola. Nasljedovanje ljubavi razdaje srebrne konture mjesečine koja strepi među putanjama blaženstva. Zvijezde tajanstveno motre veličinu bića koje se bezgranično predaje milostivim noćima. Kozmos prepun putnika jezdi prema zvjezdanom grebenu koji ih oslobađa galaktičke ravni. Ljupkost blaženstva u zvijezdama zanoćalim prebiva. U hramu blaženih noći mliječno vreteno predom razmata zidine mističnoga hrama. Metafora postanka uvjerava marginalne vodiče srca da patnja objašnjava čistoću dijelova i cjeline koju srce u trenutku slabosti ostavlja bezdušnim zvjerima. U uštapu stihovi poprimaju obličje velebnoga hrama u kojemu krštenici glorificiraju putove vječite ljubavi.

Življenje v egzilu

onima tere boliju dalšine

Teške je živeti
dalko od lastovite zemle,
bežati od harca
i vmirati posramlen
dalko od predrage hiže.
Teške je zreči bolečinu domaje,
vmorjenu mater na ledine
i vse kaj se morale prodati

da bi se videla druga strana sveta.
Roke na svetlu prosiju vodu.
Na mejah droteni čemer punta duše.
Kulike je same oholosti
spuknute z žolčlive pijofke.
Kulike je same divline
čez soze splakane v egzilu.
Prestrašena deca čez senje šufaju
o kervavem pregonu.
Kotura se meglu čez reku, a reka čez meglu.
Ftopila se još jena betežna mater
tera je zibala svoje dete
v glibine, v Pedesetnice*, na Danice zvezde...
Vumetnost je preživeti meje
i veruvati duše v neznane hoste,
na nedosenjanem gruntu.
Čakanje dogše od noči na Mesecu
razvlečene je do zvezdi,
čakanje onih kaj ih v egzilu
boliju dalšine.

dalšine – daljine, *lastovite* – vlastite, *harca* – rata, *hiže* – kuće, *domaje* – domovine, *vmorjenu* – ubijenu, *na ledine* – na livadi, *na mejah* – na granicama, *droteni* – žičani, *punta* – uzbunjuje, *spuknute z žolčlive pijofke* – iščupano iz žučljive pijavice, *čez senje šufaju* – kroz snove šapuću, *pregonu* – progonu, *ftopila* – utopila, *betežna* – bolesna, *zibala* – ljuljala, *v glibine* – u dubini, *v neznane hoste* – u nepoznatoj šumi, *gruntu* – zemljištu, *dogše* – dulje

Interpretacija pjesme "Življenje v egzilu" u izvedbi dramskog umjetnika Roberta Kurbaše uz glazbu Manuela Zite:

<https://www.youtube.com/watch?v=wfjRcPVq8F4&t=4s>